

การเยียวยาผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์จากทวิร์เซ็กซ์และการค้าประเวณี ตามหลักกฎหมายสหรัฐอเมริกา

ในปีค.ศ.2003 รัฐสภาสหรัฐได้ผ่านกฎหมายเพื่อต่อสู้กับทวิร์เซ็กซ์รวมถึงการล่วงละเมิดทางเพศในผู้เยาว์ โดยรัฐสภาได้เรียกกฎหมายฉบับนี้ว่า

“พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” (PROTECT: Prosecutorial Remedies and Other Tools to End the Exploitation of Children Today) ¹

ภายใต้ข้อกฎหมายนี้เองส่งผลให้ประชากรสหรัฐหรือผู้ที่พำนักอยู่ถาวรตามชอบด้วยกฎหมายคนใดก็ตามที่กระทำการล่วงละเมิดทางเพศหรือแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์ไม่ว่าจะที่ไหนก็ตามบนโลกนี้ ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อศาลสหรัฐอเมริกา

การเดินทางโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดกฎหมายทางเพศ

กฎหมายได้กำหนดให้การกระทำความผิดดังกล่าวถือเป็นการกระทำความผิดทางอาญา

- สำหรับผู้ที่เป็นประชากรสหรัฐและผู้ถือกรีนการ์ด ที่เดินทางไปต่างประเทศโดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระทำชำเรา, การปลุกปล้ำ หรือการมีส่วนเกี่ยวข้องในการล่วงประเวณีกับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า18ปี
- สำหรับผู้ใดก็ตามที่เดินทางไปยังสหรัฐอเมริกา หรือระหว่างรัฐใดๆในสหรัฐอเมริกาโดยมีจุดประสงค์เพื่อการกระทำชำเรา, การปลุกปล้ำ หรือการมีส่วนเกี่ยวข้องในการล่วงประเวณีกับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า18ปี

¹ กฎหมายมหาชน 108-21, 117 พระราชบัญญัติ 650 (2003)

มีส่วนร่วมในการกระทำความคิดกฎหมายทางเพศในต่างแดน

กฎหมายได้กำหนดให้เป็นการกระทำความคิดทางอาญา

- สำหรับผู้ที่เป็นประชากรสหรัฐและผู้ถือกรีนการ์ด ที่เดินทางเพื่อการค้า หรือ ไปพำนักไม่ว่าจะชั่วคราวหรือถาวรในต่างแดน
- เพื่อกระทำชำเรา, ปลูกปล้ำ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีกับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ²

ผู้กระทำความผิดจะถูกพิพากษาจำคุกไม่ต่ำกว่า 30 ปี ในการฝ่าฝืนกฎหมายแต่ละละข้อ

มากไปกว่านั้น “พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์ (PROTECT) ได้ให้สิทธิส่วนบุคคลแก่โจทก์ในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย ดังนี้:

สิทธิส่วนบุคคลของการกระทำ

กฎหมายอนุญาตให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในขณะที่ถูกนำไปค้ามนุษย์,

ผู้เสียหายในสื่อลามกอนาจารหรือถูกล่วงละเมิดโดยบุคคลที่เดินทางระหว่างรัฐหรือในทัวร์เซ็กซ์ (โดยมีการกระทำความคิดอื่นๆ)

รวมถึงกำหนดให้ผู้ที่มีความทุกข์ทรมานจากการกระทำดังกล่าวนี้ ให้สามารถ:

- ให้อื่นฟ้องต่อศาลแขวงของรัฐบาลกลางในสหรัฐอเมริกา
- ได้รับการชดเชย ตามความเสียหายที่เกิดขึ้นตามจริงหรือคิดเป็นเงิน 150,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในความเสียหายตามกฎหมาย
- ได้รับการชดเชย ค่าทนายความและค่าดำเนินคดีที่ได้จ่ายไป
- ได้รับการชดเชย ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ รวมถึงการบรรเทาทุกข์รูปแบบต่างๆ

“พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” (PROTECT: Prosecutorial Remedies and Other Tools to End the Exploitation of Children Today)

ฉบับนี้ ได้ถูกนำมาใช้เพื่อควบคุมให้พลเมืองของสหรัฐอเมริกาแสดงความรับผิดชอบต่อการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์ใน 24 ประเทศทั่วโลกซึ่งส่วนใหญ่ มักจะเกิดขึ้น ในประเทศกัมพูชา, เฮติ, ฟิลิปปินส์ และไทย³

คดีความเหล่านี้ได้แก้คดีทางอาญาโดยกฎหมายสหรัฐและมีจำนวนน้อยที่เป็นคดีทางแพ่ง

แนวทางปฏิบัตินี้จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของคดีอาญาและคดีแพ่งที่อยู่ภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” (PROTECT: Prosecutorial Remedies and Other Tools to End the Exploitation of Children Today)⁴ โดยกล่าวถึงข้อสงสัยต่างๆ พร้อมทั้งยกตัวอย่างคดีประกอบคำอธิบาย

แนวทางปฏิบัติไม่ได้มีเจตนาในการให้คำแนะนำด้านกฎหมาย และไม่ควรมีนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

กรุณาปรึกษาทนายความหรือนักกฎหมายเมื่อมีคำถามเกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง

² ในปี ค.ศ. 2013 สภาได้แก้ไข 18 U.S.C. & 2423(c) ให้มีคำว่า “หรือพำนักโดยถาวรหรือชั่วคราวในต่างแดน”

กฎหมายมหาชน 113-4, title XII, & 1211 (b), 7 มีนาคม ค.ศ.2013, 127 พระราชบัญญัติ 142

3 คู่มือหมวด A, B และ C

4 แนวทางปฏิบัติที่มุ่งไปที่การแสดงความรับผิดชอบของชาวสหรัฐหรือผู้ที่พำนักถาวรที่ได้ล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์ในต่างประเทศอันเป็นคดีอาญาและคดีแพ่งหลายประเทศได้สถาปนาให้มีขอบเขตอำนาจของศาลในต่างประเทศเพื่อรับมือกับพลเมืองของตนที่ได้กระทำความผิดทางเพศหรือแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์ในต่างประเทศเหล่านี้ได้แก่ออสเตรเลีย, แคนาดา, เดนมาร์ก, ฝรั่งเศส, อิตาลี, ญี่ปุ่น, เนเธอร์แลนด์, นิวซีแลนด์, สเปน, สวีเดนและสหราชอาณาจักร สำหรับข้อมูลเรื่องขอบเขตอำนาจของศาลในต่างประเทศเพื่อรับมือกับการกระทำความผิดทางเพศและแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์นั้นให้ดูที่ ECPAT International, Hawke, Angela และ Raphael, Alison, Offenders on the Move: Global Study on Sexual Exploitation of Children in Travel and Tourism 2016 (พฤษภาคม ค.ศ.2016)

1. การฟ้องร้องคดีอาญาภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” (PROTECT)

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.2018 มีผู้ยื่นฟ้องคดีอาญาไม่ต่ำกว่า 68 คดีที่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ PROTECT ฉบับนี้ ซึ่งทุกคดีเป็นการกระทำหรือพยายามลงมือที่จะล่วงละเมิดทางเพศกับผู้เยาว์ในต่างประเทศ โดยจำเลยในคดีดังกล่าวได้แก่มิชชันนารี, นักเทศน์, ศาสนาจารย์, นักบวช, นักการศึกษา, เจ้าหน้าที่บ้านเด็กกำพร้า, ลูกจ้างของรัฐบาลสหรัฐ, ข้าราชการสหรัฐ, แพทย์, อาสาสมัครเพื่องานด้านสันติภาพ และเจ้าหน้าที่องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรต่างๆ นอกจากนี้ยังมีพลเมืองสหรัฐและผู้ที่พักอยู่เป็นการถาวรตามชอบด้วยกฎหมายที่เดินทางไปยังประเทศต่างๆ ในฐานะนักท่องเที่ยวที่ได้กระทำความผิดและถูกฟ้องร้องฐานล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์ภายใต้พระราชบัญญัติ PROTECT ฉบับนี้

บทลงโทษของความผิดทางอาญานี้คืออะไรบ้าง

พลเมืองสหรัฐและผู้ที่พักอยู่เป็นการถาวรตามชอบด้วยกฎหมายที่ถูกพบว่าล่วงละเมิดหรือแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์ในต่างประเทศจะต้องโทษจำคุกสูงสุด 30 ปีต่อการกระทำผิดแต่ละข้อหา

ศาลสหรัฐอาจจะให้จำเลยจ่ายค่าปรับให้กับรัฐบาลและ/หรือจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้เสียหาย

ดังตัวอย่างเช่น มีคดีที่ศาลสหรัฐรับฟ้องจำเลยคือ นาย Pepe เป็นนักวอลเลย์บอลชายอาชีพที่ได้เดินทางไปประเทศกัมพูชา 7 ครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระทำความผิดทางเพศกับผู้เยาว์ จำเลยถูกตัดสินโทษจำคุก 30 ปี ต่อการเดินทางไป 1 ครั้ง นั้นเท่ากับว่าจำเลยต้องโทษจำคุกทั้งสิ้น 210 ปี และต้องชดใช้เงินจำนวน 242,213 ดอลลาร์สหรัฐต่อผู้เสียหาย⁶

ในทั้งหมด 68 คดีที่มีการยื่นฟ้องนั้น พบว่ามี 62 คดีที่ได้รับการต้องโทษจำคุกตั้งแต่ 37 เดือนไปจนถึง 330 ปี

และใน 62 คดีดังกล่าวมีเพียงแค่ 19 คดีที่จ่ายค่าชดเชยให้กับผู้เสียหาย

ภายใต้คำสั่งให้ชดใช้ค่าเสียหายนี้ จำเลยต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายใดๆก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของตน⁷

อีกคดีหนึ่งที่ศาลสหรัฐรับฟ้องเป็นคดีที่นักบวชผู้เป็นพลเมืองสหรัฐชื่อ Perlitz

ได้ล่วงละเมิดผู้เยาว์เพศชายที่เข้าเรียนในโรงเรียนสงเคราะห์ในประเทศเฮติหลายต่อหลายครั้ง

เมื่อเด็กเหล่านี้ได้รายงานถึงสิ่งที่เกิดขึ้น พวกเขาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียนสงเคราะห์แห่งนั้นอีกต่อไป

ศาลจึงได้ตัดสินให้จำเลยจ่ายค่าชดเชยต่อผู้เสียหายเป็นจำนวนเงินรวม 48,879.29 ดอลลาร์สหรัฐ

โดยที่จำนวนเงินดังกล่าวครอบคลุมค่าใช้จ่ายบ้านพักชั่วคราว, บ้าน, ค่าเรียนที่เด็กเหล่านี้ไม่ได้รับหลังจากที่เกิดเหตุ⁸

อีกกรณีหนึ่งคือนายAbramov เป็นผู้ถือสองสัญชาติคือสหรัฐและรัสเซีย

เขาเดินทางไปประเทศรัสเซียหลายครั้งเพื่อไปกระทำชำเราเด็กผู้หญิง

ศาลตัดสินให้จ่ายค่าชดเชยเป็นจำนวนเงิน8,055ดอลลาร์สหรัฐให้กับผู้เสียหายสามราย เพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งในอดีต, ปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้เพื่อการบำบัดฟื้นฟูสภาพหลักจากถูกล่วงละเมิดโดยนายAbramov ⁹

5 ฤดูกาลผนวกA, ข้อมูลนี้ยังไม่รวมการกระทำผิดทางเพศกับผู้เยาว์ภายใต้พรบ PROTECT ที่เกิดขึ้นภายในประเทศสหรัฐอเมริกา

6 U.S. v. Pepe, เลขที่ 14-50095 (9th Cir.) ในเดือนมิถุนายน ค.ศ.2018 จำเลยยื่นอุทธรณ์ต่อศาล

7 ฤดูกาลผนวก A และ B

8 คำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย, U.S. v. Perlitz, เลขที่ 09-cr-00207 (D. Conn. 15 กรกฎาคม ค.ศ. 2011); บันทึกหลักการตัดสินแห่งสหรัฐ, U.S. v. Perlitz, เลขที่ 09-cr-00207 (D. Conn. 16 ธันวาคม ค.ศ. 2010); ความคิดของPerlitzที่ได้เดินทางไปด้วยมีเจตนาที่จะข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศต่อผู้เยาว์ และเขาต้องโทษจำคุกเป็นระยะเวลา 235เดือน

9 คำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย, U.S. v. Abramov, เลขที่ 2:14-cr-00241 (C.D. Cal. 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2016); บันทึกหลักการตัดสินแห่งสหรัฐ, U.S. v. Abramov, เลขที่ 2:14-cr-00241 (C.D. Cal. 9 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2016)

เงินชดเชยครอบคลุมเฉพาะค่าใช้จ่ายเท่านั้น แต่ ไม่รวมถึงค่าเสียหายจากความเจ็บปวดและการทนทุกข์, ความหดหู่อย่างรุนแรง,

ค่าชดเชยต่อการถูกล่วงละเมิด, ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายเหล่านั้น

ผู้เสียหายสามารถยื่นเรื่องในความแพ่งต่อศาลแห่งสหรัฐเพื่อขอค่าเสียหายในส่วนนี้ได้

สหรัฐอนุญาตให้ผู้เสียหายได้รับการชดเชยทั้งจากความผิดทางอาญาและค่าเสียหายในความแพ่งด้วยเช่นกัน

ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการตัดสินโทษในต่างแดนแล้วนั้น จะสามารถถูกตัดสินโทษในสหรัฐได้อีกหรือไม่

คำตอบคือ ได้ พนักงานอัยการแห่งศาลสหรัฐสามารถตัดสินบุคคลใดๆก็ตามที่ได้รับการตัดสินโทษในต่างแดนด้วยเหตุความคิดเดียวกันนี้ได้อีก

ในความเป็นจริงแล้วจำเลยที่กระทำความผิดในประเทศกัมพูชา¹⁰, ไทย¹¹,

เยอรมัน¹²และสหราชอาณาจักร¹³จะถูกดำเนินคดีและตัดสินโทษภายใต้พรบ.PROTECTในสหรัฐในภายหลัง

ผู้ที่ดำเนินการทัวร์เซ็กซ์สามารถถูกดำเนินคดีภายใต้พรบ.นี้ได้หรือไม่

คำตอบคือได้ พรบ.ฉบับนี้เอาผิดต่อผู้จัดหาจัดสรรทัวร์เซ็กซ์ให้แก่นักท่องเที่ยว ในคดีหนึ่งที่ศาลสหรัฐได้รับฟ้อง เป็นคดีที่นาย Evans

ตกเป็นจำเลย และเขาได้สารภาพว่าได้จัดการเรื่องทัวร์เซ็กซ์กับผู้เยาว์ในประเทศฮอนดูรัสและคออสตาริกา

เขาถูกตัดสินให้ต้องโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า20ปี¹⁴

ผู้เยาว์จำเป็นต้องไปให้การต่อศาลสหรัฐหรือไม่

คำตอบคือมีความจำเป็นในบางกรณี

โดยที่หากรัฐบาลสหรัฐนำตัวผู้เยาว์มายังประเทศสหรัฐเพื่อให้การต่อศาลก็ควรให้มีความพร้อมเป็นตัวแทนแสดงสิทธิ์ของผู้เยาว์ในฐานะที่เป็นพยานฝ่ายโจทก์ โดยองค์กรนี้ไม่แสวงหาผลกำไรในสหรัฐสามารถช่วยเหลือจัดหาทนายความอาสาให้ก่อนที่ผู้เยาว์จะเดินทางมาถึง

เราจะยื่นฟ้องต่อศาลสหรัฐอเมริกได้อย่างไร

หากคุณทราบถึงการกระทำผิดต่อผู้เยาว์โดยพลเมืองสหรัฐหรือผู้ที่พำนักอยู่สหรัฐเป็นการถาวรตามชอบด้วยกฎหมาย ให้ส่งรายงานมายัง

“กองตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากร” (Immigration and Customs Enforcement: ICE) หรือ “หน่วยสืบสวนเพื่อความมั่นคงแห่งมาตุภูมิ” (Homeland Security Investigation: HSI) โดยโทรศัพท์ที่สายด่วนเบอร์ 1-866-347-2423 หรือส่งอีเมลล์มายังกองตรวจคนเข้าเมืองและศุลกากร ตามที่อยู่นี้

predator@DHS.gov

นอกจากนี้ยังมีองค์กรที่ไม่แสวงผลกำไรที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ และสามารถให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อรายงานการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์ได้ ยกตัวอย่างเช่นองค์กร ECPAT ซึ่งเป็นองค์กรสากลที่ทำงานด้านการต่อสู้กับขบวนการแสวงประโยชน์ทางเพศในผู้เยาว์ มีสมาชิกใน 92 ประเทศทั่วโลก¹⁵

<p>10 U.S.v. Johnson, เลขที่ 6:14-cr-00481 (D. Or.) ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดในประเทศกัวเตมาโดยการล่วงละเมิดผู้เยาว์หนึ่งรายหรือมากกว่านั้น และต้องโทษจำคุกเป็นระยะเวลาปี</p> <p>11 U.S. v. Shapiro, เลขที่ 2:15-cr-00224 (C.D. Cal.) ถูกตัดสินกระทำความผิดในประเทศไทยโดยมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุ 15 ปีหรือต่ำกว่านั้น และพรากผู้เยาว์ที่มีอายุ 15 ปีหรือต่ำกว่านั้นไปเสียจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง</p> <p>12 U.S. v. Pendleton, เลขที่ 1:08-cr-00111 (D. Del) ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดในประเทศเยอรมัน โดยล่วงละเมิดทางเพศกับบุคคลที่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้</p> <p>13 U.S. v. Bohning, เลขที่ 0:04-cr-60046 (S.D. Fla.)
ถูกตัดสินความผิดในสหราชอาณาจักรฐานครอบครองและจำหน่ายภาพลามก รวมถึงเผยแพร่เนื้อหาที่มีความลามกอนาจารและต้องโทษจำคุก 30 เดือน หลังจากครบกำหนดต้องโทษแล้วถูกนำตัวมาดำเนินคดีต่อในสหรัฐ</p> <p>14 U.S. v. Evan, เลขที่ 6:06-cr-00075 (M.D. Fla.)</p> <p>15 ดูเพิ่มเติมได้ที่ http://www.ecpat.org/where-we-work/
หากต้องการรายงานเหตุในยุโรป ติดต่อที่ http://www.reportchildsextourism.eu/</p> |
|---|

2. การฟ้องร้องคดีแพ่งภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยาโทษและวิธีการต่างๆเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” (PROTECT)

ในสหรัฐอเมริกากระบวนคดีอาญาและคดีแพ่งนั้นแยกส่วนงานกัน ดังที่จะกล่าวในลำดับต่อมา ความแพ่งอาจถูกหยิบยกขึ้นมาโดยปราศจากความอาญา หรืออาจจะหลังจากเกิดการกระทำผิดทางอาญาก็ได้ ถึงแม้ว่าความแพ่งไม่ส่งผลต่อคำตัดสินให้จำเลยต้องโทษจำคุก แต่ศาลสามารถตัดสินให้ให้จ่ายค่าชดเชยและค่าเสียหายต่อความผิดที่ได้กระทำ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีอีกด้วย ในเดือนมิถุนายน ปีพ.ศ. 2561 ผู้เสียหายได้ยื่นฟ้องคดีแพ่งไม่ต่ำกว่า 11 คดี ภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโทษและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” อันเป็นคดีที่เกิดเหตุในต่างแดน โดยการกระทำความผิดด้วยน้ำมือของพลเมืองสหรัฐ¹⁶

ใครสามารถถูกฟ้องได้บ้าง

ผู้ใดก็ตามที่เป็นพลเมืองสหรัฐ หรือผู้ที่พำนักเป็นการถาวรตามชอบด้วยกฎหมาย ที่ได้กระทำความผิดฐานล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์ในต่างแดน สามารถถูกฟ้องร้องในคดีแพ่งต่อความเสียหายที่ตนได้ลงมือกระทำภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโทษและวิธีการต่างๆเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” โดยไม่คำนึงได้ว่ากระทำความผิดด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ทั้งการข่มขืน, ลวนลามหรือข้อเกี่ยวกับการการค้าประเวณีกับผู้เยาว์ในขณะที่ตนได้เดินทางไปต่างแดน¹⁷

จะสามารถเอาผิดได้เมื่อผู้ที่กระทำความผิดกระทำการในต่างแดนเท่านั้น
กฎหมายยังสามารถเอาผิดต่อผู้ที่ประกอบธุรกิจบริษัททัวร์เช็กซ์ได้อีกด้วย¹⁸

ในคดีของโจทช์ชื่อ Schair ได้มีหญิงชาวบราซิลสี่คนยื่นฟ้องต่อศาลแพ่ง
เพื่อฟ้องร้องพลเมืองสหรัฐตามข้อกล่าวหาว่าจำเลยได้ดำเนินการจัดหาพลเมืองสหรัฐให้เดินทางไปประเทศบราซิลเพื่อทัวร์เช็กซ์กับผู้ชาย โจทช์ทั้งหมดมีอายุต่ำกว่า 18 ปีในขณะที่ถูกค้ำมนุษย์-โดยโจทช์ที่มีอายุน้อยที่สุดคือ 12 ปี
โจทช์ให้การว่าพวกตนและเด็กผู้หญิงคนอื่นๆ ได้ถูกล่อลวงให้ขึ้นเรือนำเที่ยวคกปลาของจำเลย
โดยทำหน้าที่เสิร์ฟเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงยาเสพติดชนิดอื่นและถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์กับจำเลยและลูกค้าในทัวร์ของ
จำเลยคนอื่นๆ ท้ายที่สุดแล้วคดีนี้สิ้นสุดลงที่การหาข้อตกลงที่เป็นความลับ¹⁹

- 16 ดูภาคผนวก B และ C คดีทั้งหมดมีการฟ้องร้อง รายการที่ 11 ที่ไม่ใช่คดีที่มีการฟ้องร้องภายใต้
“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกา และมีทั้งหมด 79 คดีที่เป็นการฟ้องร้อง Douglas Perlitz
ซึ่งเป็นนักบวชที่ได้ล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์จำนวนมากในประเทศอิตาลี
ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 คดีคือ Gervil v. Perlitz เลขที่ 3:13-cv-01132 (D. Conn. 8 สิงหาคม ค.ศ. 2012) (ได้รวม 55 คดีเป็นคดีนำคดีเดี่ยว) และ Jean-Charles v. Perlitz, เลขที่ 3:11-cv-00614 (D. Conn. 12 มกราคม ค.ศ. 2012) (ได้รวม 22 คดีเป็นคดีนำคดีเดี่ยว)
- 17 18 U.S.C. & 2423 (b) โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้ามให้มีการเดินทางโดยมีเจตนาเพื่อข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศ
18 U.S.C. & 2423 (c) ไม่ได้เรียกร้อง “การเดินทางโดยเจตนา”
- 18 ดู 18 U.S.C. & 2423 (d):
บุคคลผู้ใดก็ตามที่ได้จัดหาหรืออำนวยความสะดวกให้ผู้เดินทางโดยคนทราบถึงเจตนาว่าจะข้องเกี่ยวกับการกระทำผิดทางเพศจะได้รับผลตอบแทนทางการเงินหรือได้รับเงิน
เป็นการส่วนตัว จะต้องถูกปรับตามที่ระบุในข้อกฎหมายหรือต้องโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 30 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 19 โจทช์ v. Schair, เลขที่ 11-cv-145 (N.D. Ga. ฟ้องร้องวันที่ 14 มิถุนายน ค.ศ. 2011)
คดีนี้ถูกจัดว่าอยู่ภายใต้พรบ.การค้ำมนุษย์ และสามารถถูกจัดให้อยู่ภายใต้พรบ.การเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์ ได้

ศาลสหรัฐสามารถรับฟ้องในข้อกฎหมายความแพ่ง โดยชดเชยจากผู้กระทำความผิดไปยังผู้ประกอบการทัวร์เช็กซ์ได้ ดังตัวอย่างในคดีของ
Joseph Jean-Charles v. Perlitz โดยศาลแห่งรัฐคอนเนตทิคัตได้ระบุว่าภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” นั้นไม่สามารถเอาผิดต่อบุคคลที่สามได้

เช่นลูกจ้างที่ให้ความสะดวกต่อจำเลยในการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์

ดังนั้นศาลจึงยกฟ้องหัวหน้างานของนักบวชที่ได้กระทำการล่วงละเมิดทางเพศชายในประเทศอิตาลีโดยให้เหตุผลว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกร
ทำความผิดภายใต้พรบ.ฉบับนี้²⁰ แต่ในทางตรงกันข้าม ในคดีของ Doe v. Liberatore ศาลแห่งรัฐเพนซิลวาเนีย

ได้ระบุว่าบุคคลที่สามอาจต้องรับผิดชอบภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”

หากพวกเขาได้ให้การช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกให้จำเลยกระทำความผิด แต่ในท้ายที่สุดศาลก็ได้ยกฟ้องบุคคลที่สาม

โดยให้เหตุผลที่ว่าหลักฐานไม่เพียงพอที่จะแสดงว่า นักบวชผู้เป็นจำเลยในคดีได้กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เยาว์จริง²¹

ใครสามารถยื่นฟ้องได้บ้าง

ผู้เสียหายที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ในขณะที่ถูกล่วงละเมิดโดยพลเมืองสหรัฐหรือผู้ที่พำนักอยู่เป็นการถาวรตามขอด้วยกฎหมาย ผู้เสียหายที่ในขณะนี้ได้รับรณินดิภาวะแล้วสามารถยื่นฟ้องด้วยตนเอง แต่สำหรับผู้เสียหายที่ยังเป็นผู้เยาว์อยู่สามารถยื่นฟ้องโดยมีตัวแทนเป็นผู้ที่บรรณินดิภาวะ ซึ่งในแต่ละกรณีตัวแทนอาจจะเป็นผู้ให้คำปรึกษา, พ่อแม่²², ผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลใดก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับผู้เยาว์ ศาลเห็นชอบให้ผู้เยาว์มีตัวแทนเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์สนิทสนมกันมาก่อน แต่ก็ไม่ใช่สิ่งที่จำเป็นหรือมีผลต่อข้อกฎหมาย²³

ผู้เยาว์จำเป็นต้องยื่นฟ้องในนามของตนเองหรือไม่

ผู้เสียหายอาจจะยื่นฟ้องคดีแพ่งภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” ฉบับนี้ โดยใช้นามแฝงหรือนามสมมติได้ เช่น John Doe หรือ Jane Doe โดยได้รับอนุญาตจากศาลเสียก่อน ใน 11 คดีแพ่งที่ยื่นฟ้องมาที่ศาลสหรัฐ มีสามคดีที่ฟ้องแบบไม่เปิดเผยชื่อนามสกุลจริง โดยไม่มีกรคัดค้านจากจำเลย²⁴ ในการพิจารณาว่าจะอนุญาตให้โจทก์ใช้นามแฝงได้หรือไม่นั้น ศาลจะพิจารณาว่าความเป็นส่วนตัวของโจทก์ว่าเรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อความโปร่งใสของกระบวนการศาลมากน้อยขนาดไหนอย่างไร ความรู้สึกอับอายที่โจทก์อาจจะได้รับนั้นไม่เพียงพอที่จะรับรองว่าสามารถปกป้องชื่อนามสกุลจริงได้เสมอไป เช่นในคดี Zavarov v. Schneider จำเลยได้คัดค้านการที่โจทก์จะยื่นฟ้องโดยไม่เปิดเผยชื่อนามสกุลจริง โดยศาลกล่าวว่าโจทก์เพียงให้เหตุผลว่าจะได้รับความอับอายและอันตรายที่อาจเกิดในอาชีพของตน ไม่ได้ระบุอย่างเจาะจงว่าอันตรายในเรื่องใด ฉะนั้นถือว่ามิหนักไม่เพียงพอที่จะให้ปกป้องความเป็นส่วนตัวได้²⁵ ศาลจึงมีคำสั่งให้โจทก์ยื่นฟ้องในชื่อนามสกุลจริง

²⁰ 937 F. Supp. 2d 276, 281 (D. Coon. 2013)

²¹ Doe v. Liberatore, 478 F. Supp. 2d 742, 756 (M.D. Pa. 2007)

²² ดูวิธีพิจารณาความอาญาที่ 2, Boonma v. Bredimus, เลขที่ 05-0684 (N.D. Tex. ยื่นฟ้องวันที่ 7 เมษายน ค.ศ. 2005); cf. Z.A. v. Oswald, เลขที่ 08-643,2008 WL 4372736 (E.D. Mo. 22 กันยายน ค.ศ.2008) มารดาทำหน้าที่เป็นตัวแทนในคดีแพ่งภายใต้ข้อกฎหมายเกี่ยวกับผู้เยาว์ในสื่อลามก

²³ Sam M ex. Rel. Elliot v. Carcieri, 608 F.3d 77, 85 (1st Cir. 2010) ศาลสูงสุดแห่งสหรัฐไม่ได้ระบุเป็นข้อบังคับว่าจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีความคุ้นเคยกันมาก่อน

²⁴ ดูภาคผนวก B และ C

²⁵ คำสั่งที่ 2, Zavarov v. Schneider, เลขที่ 08-cv-03805 (E.D. Pa. ยื่นฟ้องวันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2010)

หากมีการตัดสินคดีในความอาญามาก่อนแล้ว ผู้เสียหายสามารถยื่นฟ้องในความแพ่งได้อีกหรือไม่

คำตอบคือได้

ผู้เสียหายสามารถยื่นฟ้องความแพ่งได้อีกหากผู้กระทำความผิดได้รับการตัดสินโทษในคดีอาญามาแล้วไม่ว่าจะในสหรัฐหรือในประเทศที่กระทำความผิด ความจริงแล้วในทั้งหมด 11 คดีแพ่งภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยา โจรภัยและวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”

มี 6 คดีที่ได้ถูกตัดสินคดีอาญาโดยศาลสหรัฐมาก่อน²⁶

ซึ่งการฟ้องความแพ่งหลังจากที่ฟ้องความอาญามาก่อนแล้วนั้นเป็นเรื่องที่ง่ายและสะดวกต่อโจทก์ในการฟ้องร้อง: เนื่องจากศาลอาญาได้ตัดสินให้รับผิดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ศาลแพ่งจึงดำเนินคดีโดยฟังความสนใจไปที่เรื่องความเสียหาย

หากผู้เสียหายได้รับเงินค่าชดเชยจากคดีอาญามาแล้วจะสามารถฟ้องเอาค่าเสียหายจากความแพ่งได้อีกหรือไม่

คำตอบคือได้ การฟ้องร้องในคดีแพ่งภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” อนุญาตให้ผู้เสียหายสามารถรับเงินชดเชยเพิ่มเติมที่ไม่ได้รับจากค่าชดเชยในคดีอาญา

ความเสียหายเหล่านี้คือค่าชดเชยการกระทำความผิดและความเสียหายจากความเจ็บปวดและความทุกข์

รวมถึงความหุดห่ออันเกิดกับสภาพจิตใจและอารมณ์²⁷ ดังตัวอย่างในกรณีที่ศาลสหรัฐรับฟ้องคดีที่จำเลยคือนาย Schneider ขณะถูกขุ่นได้ตัดสินให้มีความผิดฐานล่วงละเมิดทางเพศกับผู้เยาว์ชาวรัสเซียโดยต้องโทษจำคุก6ปีต่อการกระทำผิดหนึ่งครั้ง

จำเลยจึงถูกจำคุกทั้งสิ้น180เดือนและจ่ายค่าชดเชยการกระทำความผิดให้กับโจทก์เป็นเงิน 35,000ดอลลาร์สหรัฐ²⁸

จากนั้นโจทก์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแพ่งต่อนาย Zavarov Schneider ภายใต้

“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” ต่อศาลแห่งรัฐเพนซิลเวเนีย

ศาลได้เลื่อนการพิจารณาออกไปในระหว่างที่รอให้กระบวนการของศาลอาญาเสร็จสิ้น

ภายหลังจากที่มีการสอบสวนทางอาญาจึงดำเนินตามกระบวนการของศาลแพ่ง

ท้ายที่สุดศาลแพ่งให้มีการตกลงจำนวนเงินระหว่างกันอย่างเป็นทางการ²⁹

ในคดีของ Doe v. Liberatore

โจทก์ได้กล่าวหาว่านักบวชได้ล่วงละเมิดทางเพศกับเขาซึ่งในขณะนั้นทั้งคู่อยู่ในสหรัฐอเมริกาและอยู่ระหว่างการเดินทางไปยุโรป ในขณะที่มีการฟ้องร้องเกิดขึ้นจำเลยได้กระทำการตามข้อกล่าวหาในรัฐนิวยอร์ก

จำเลยได้ให้การสารภาพในความผิดฐานพยายามล่วงละเมิดทางเพศและถูกตัดสินโทษให้ควบคุมความประพฤติเป็นระยะเวลา10ปี ต่อมาภายหลังคณะโรมันคาทอลิกสังฆมณฑลแห่งเมืองสแครนตัน, รัฐเพนซิลเวเนีย

ได้ตกลงจ่ายเงินจำนวน3ล้านดอลลาร์สหรัฐให้แก่ผู้เสียหายในความแพ่ง³⁰

²⁶ คำสั่งที่ 2, Zavarov v. Schneider, เลขที่ 08-cv-03805 (E.D. Pa. ขึ้นฟ้องวันที่ 24 มีนาคม ค.ศ. 2010)

²⁷ ดูภาคผนวก B

²⁸ ดู Doe v. Hesketh, 828 F.3d 159, 170 (3d Cir. 2016) ขึ้นยันว่าผู้เสียหายที่ได้รับเงินชดเชยจากคดีอาญามาแล้ว สามารถยื่นฟ้องในคดีแพ่งอีกได้

²⁹ Zavarov v. Schneider, เลขที่ 2:08-cv-03805 (E.D. Pa.)

³⁰ Sean D. Hamill, สังฆมณฑลแห่งสแครนตัน ต้องจ่ายเงินเป็นจำนวน 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐในคดีล่วงละเมิดทางเพศ, ปรากฏข่าวในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์วันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ. 2007 สามารถดูข่าวได้ที่ <https://www.nytimes.com/2007/11/09/priest.html>.

ในปีพ.ศ. 2553 นักบวชชาวสหรัฐได้ให้การสารภาพว่าเจตนากระทำความผิดฐานล่วงละเมิดทางเพศ ต้องโทษจำคุกเป็นระยะเวลา235เดือน จ่ายค่าชดเชยให้กับผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 48,879.29 ดอลลาร์สหรัฐ จำเลยดำเนินกิจการโรงเรียนประจำชายแห่งหนึ่งในประเทศเฮติ เขาได้ล่วงละเมิดผู้เยาว์เพศชายหลายสิบคนมาเป็นระยะเวลามากกว่า10ปี ภายหลังจากที่จำเลยได้รับคำพิพากษาคัดสินโทษไปแล้วนั้น ได้มีคดีแพ่งอีก24คดีที่ขึ้นฟ้องจำเลย รวมถึงหัวหน้าคณะของเขา, นายจ้าง และหัวหน้างานตามข้อกล่าวหาภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” และ “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” คดีเหล่านี้ต่างยื่นฟ้องนาย Jean-Charles v. Perlitz และต่อมาภายหลังจำเลยได้ตกลงยอมจ่ายเงินจำนวน 12 ล้านดอลลาร์สหรัฐตามข้อตกลงให้กับผู้เสียหายจำนวน24ราย³¹

จำเป็นต้องรอให้มีการตัดสินโทษในคดีอาญาเสร็จสิ้นก่อนที่จะยื่นฟ้องในคดีแพ่งหรือไม่

คำตอบคือ ไม่ ไม่ต้องรอให้ตัดสินคดีอาญาเสร็จสิ้นก่อน คดีแพ่งจะสามารถยื่นฟ้องเมื่อใดก็ได้

ดังเช่นในคดีของ Vang v. Prataya

โจทก์เป็นผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดโดยพลเมืองสหรัฐ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแห่งรัฐมินนิโซตา เธอได้ยื่นฟ้องภายใต้ “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” และ “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” โดยมีข้อกล่าวหาว่าจำเลยคือ Prataya ได้เดินทางไปประเทศลาวและข่มขืนเธอในขณะที่เธอมีอายุเพียง14ปี โดยที่คดีอาญายังดำเนินการไม่ลุล่วงนั้นทางคณะลูกขุนได้พิจารณาและพบว่าจำเลยมีความผิดตาม “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”จริง จึงได้ตัดสินให้จำเลยจ่ายเงินจำนวน 950,000 ดอลลาร์สหรัฐให้แก่ผู้เสียหาย³²

โจทก์สามารถยื่นฎีกาต่อศาลแพ่งได้ ก่อนที่จำเลยจะได้รับการตัดสินโทษในคดีอาญา³³

แน่นอนว่าการรอคำตัดสินทำให้โจทก์มีความเสี่ยงเรื่องอุปสรรคด้านเวลา

³¹ Simmons Hanly Conroy, Simmons Hanly Conroy ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดโดยการล่วงละเมิดทางเพศผู้เยาว์ที่เป็นชาวเฮติจำนวน 24ราย โดยจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 12 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2013), <https://www.simmonsfirm.com/news/item/simmons-hanly-conroy-settles-landmark-sex-abuse-case-behalf-24-haitian-victim-12-million/> จากนั้นมีการยื่นฟ้องคดีแพ่งตามมาอีก55คดี Gervil v. perlitz, เลขที่ 3:13-cv-01132 (D. Conn. วันที่8 สิงหาคม ค.ศ. 2012) คดีกำลังอยู่ในกระบวนการ

³² Vang v. Prataya, เลขที่ 12-cv-1847 (D. Minn. 2012)

³³ ดู Smith v. Husband, 376 F. Supp. 2d 603, 612-13 (E.D. Va. 2005) ขึ้นอยู่กับประวัติทางกฎหมายและ “พระราชบัญญัติของสหรัฐอเมริกาในเรื่องการเยียวยาในคดีแพ่งแก่ผู้เสียหายจากการกระทำผิดทางอาญา” ในเรื่องนี้ “ทางสภาไม่ได้มีเจตนาที่จะจัดเตรียมการเยียวยาในคดีแพ่งให้เพียงแก่กรณีของความคิดทางอาญาที่ผู้กระทำความผิดได้ถูกตัดสินความอาญาแล้วเท่านั้น”, Cf. Cisneros v. Aragon, 485 F.3d. 1226, 1232 (10th Cir. 2007) สันนิษฐานว่าไม่มีความจำเป็นต้องการตัดสินคดีอาญาแก่จำเลยที่จะถูกดำเนินคดีต่อไปในความแพ่งตามบทกฎหมาย; แต่ดู Doe v. City of Waterbury, 453 F. Supp. 2d. 537, 553 (D. Conn. 2006) ปฏิเสธคำร้องต่อศาลของโจทก์ในเรื่องที่ขึ้นขอเรื่องเรียนคำเสียหายในคดีแพ่งภายใต้มาตรา 2255 ซึ่งระบุเอาไว้ว่า “จำเลยไม่ได้ถูกฟ้องร้อง, พยายามหรือถูกตัดสิน” ภายใต้ความทางอาญาที่ระบุในมาตรา 2255

ต้องยื่นฟ้องภายในระยะเวลาเท่าไร และมีระเบียบเรื่องข้อจำกัดอะไรบ้าง

มีการผ่าน“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการต่างๆเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”ในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2546 และต่อมามีการแก้ไขในปีพ.ศ. 2556 โดยที่ระเบียบในเรื่องข้อกำหนดของอายุความนั้นจะนำมาใช้ โดยขึ้นอยู่กับว่าเกิดการกระทำผิดเมื่อใด หากเป็นการกระทำความผิดก่อนวันที่ 7 มีนาคมพ.ศ. 2556 มีความจำกัดเรื่องระยะเวลาอยู่ที่6ปี

สำหรับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในวันที่ หรือหลังวันที่ 7 มีนาคมพ.ศ. 2556 มีข้อกำหนดว่าสามารถทำการยื่นฟ้องภายในระยะเวลา10ปี นับจากวันที่ถูกล่วงละเมิด แต่ไม่เกิน3ปีหลังจากที่เด็กมีอายุครบ18ปีบริบูรณ์³⁴

จำเป็นต้องปรึกษากับทนายความเพื่อให้การฟ้องในความแพ่งนี้ยังสามารถทำได้ตามระเบียบข้อจำกัดดังกล่าว

ค่าเสียหายอะไรบ้างที่สามารถยื่นฟ้องได้ภายใต้“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”

ภายใต้“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”ฉบับนี้ โจทช์สามารถเรียกร้องค่าเสียหายที่เป็น “ค่าเสียหายตามจริง” หรือ “ค่าเสียหายตามที่สันนิษฐาน” หรือไม่ต่ำกว่า150,000ดอลลาร์สหรัฐ³⁵ คดีแพ่งที่เกิดในสหรัฐส่วนใหญ่ นั้น โจทช์ต้อง “เปิดเผยมูลค่าความเสียหายที่ตนได้รับ โดยการแสดงหลักฐานการตรวจสอบหรือการไต่สวน”แต่ในทางกลับกัน โจทช์ผู้เสียหายตาม“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”ก็สามารถที่จะ “ได้รับค่าชดเชย (150,000 ดอลลาร์สหรัฐ) ได้ โดยไม่ต้องมีการไต่สวนเลย”³⁶

ภายใต้ข้อกำหนดเรื่องความเสียหายตามข้อสันนิษฐานซึ่งได้กำหนดค่าชดเชยขั้นต่ำเอาไว้ที่จำนวนเงิน 150,000ดอลลาร์สหรัฐ หากค่าเสียหายตามจริงนั้นมีมูลค่ามากกว่า150,000ดอลลาร์สหรัฐ ทางโจทช์สามารถที่จะแสดงความจริงตามมูลค่านั้น

“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” ได้ระบุว่าโจทช์ที่ชนะคดีสามารถที่จะเรียกเก็บค่าทนายความรวมถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีจากจำเลยได้

ข้อแตกต่างที่จำเลยมักหยิบยกขึ้นมาใช้คืออะไร

จำเลยในคดีแพ่งภายใต้“พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทช์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์” มักจะได้แย้งว่าจะเป็นการดีเสียว่าหากมีการฟ้องร้องในประเทศที่เกิดเหตุ แทนที่จะฟ้องในสหรัฐ

34 18 U.S.C. & 2255(b)

35 ดู Prewett v. Weems, 749 F.3d 454, 457 (6th Cir. 2014) “ผู้เสียหายที่พิสูจน์แสดงความเสียหายว่าสูงกว่าขั้นต่ำที่กำหนดโดยกฎหมาย (150,000 ดอลลาร์สหรัฐ) จะได้รับเงินชดเชยครบถ้วนตามจำนวนเงินที่ได้นำหลักฐานมาแสดง” จำนวนเงิน 150,000 ดอลลาร์สหรัฐนั้นเป็นจำนวนเงินที่กำหนดเอาไว้สำหรับผู้เสียหายที่ไม่สามารถหาหลักฐานมาสนับสนุนมูลค่าความเสียหายตามจริงได้ และไม่มีการปฏิเสธความเสียหายที่พิสูจน์เป็นหลักฐานแล้วว่ามีมูลค่ามากกว่า 150,000 ดอลลาร์สหรัฐ”; Doe v. Bruno, เลขที่ 3:17 CV 217, 2017 WL 1424298, at*3 (D. Conn. วันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 2017) “กฎหมายได้กำหนดให้โจทก์มีทางเลือกสองทางคือ สามารถเลือกรับค่าชดเชยตามเพดานสูงสุดคือ 150,000 ดอลลาร์สหรัฐโดยไม่ต้องแสดงหลักฐานความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง หรือสามารถเลือกที่จะฟ้องเอาค่าเสียหายตามจริงที่มากกว่าเพดานสูงสุดคือ 150,000 ดอลลาร์สหรัฐโดยแสดงหลักฐาน; Shovah v. Mercure, 44 F. Supp. 3d 504, 510 (D. Vt. 2014) ครอบคลุมความเสียหายภายใต้มาตรา 2255 โจทก์จำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่าตนคือผู้เสียหายจากอาชญากรรมทางเพศภายใต้ข้อกฎหมายที่ได้ระบุไว้”

36 Stephens v. Clash, 796 F. 3d 281, 285 (3d Cir. 2005)

ผู้เสียหายจำเป็นต้องมาให้การในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือไม่

มีความเป็นไปได้เช่นนั้น หากการฟ้องความแพ่งนั้นมีขึ้นหลังจากที่มีคำตัดสินคดีอาชญากรรมแล้ว

และเป็นกรณีที่ให้ความสนใจไปที่ค่าเสียหายจากความแพ่งนั้น

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพาผู้เสียหายมาให้การต่อกรกระทำความผิดของจำเลยซ้ำอีกหากจำเลยได้รับการตัดสินโทษแล้ว

ถือได้ว่าคำตัดสินนั้นมีน้ำหนักน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะดำเนินคดีในความแพ่งต่อไปได้

แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากความแพ่งนั้น ไม่ได้ระบุเรื่องการฟ้องร้องในคดีอาชญากรรมโดยตรง

ทางโจทก์อาจต้องมาให้การเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่สำคัญๆ ด้วย

มากไปกว่านั้นคำให้การจะต้องรายงานถึงเรื่องประเด็นความเสียหายด้วย

เครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้ใน “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการต่างๆ เพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”

มีทรัพยากรที่เป็นประโยชน์ในเรื่อง “พระราชบัญญัติการเยียวยาโจทก์และวิธีการเพื่อยุติการแสวงประโยชน์กับผู้เยาว์”

และทัวร์เซ็กส์ในผู้เยาว์ ได้แก่:

- กระทรวงยุติธรรมสหรัฐ, รายงานไปยังสภา: *ยุทธศาสตร์แห่งชาติเพื่อป้องกันและแทรกแซงการแสวงประโยชน์จากเด็ก* (เดือนเมษายน ปีพ.ศ.2559) ตามเว็บไซต์ต่อไปนี้ <https://www.justice.gov/psc/file/842411/download>
- กระทรวงยุติธรรมสหรัฐ, *คู่มือพลเมืองไปยังฝ่ายกฎหมายของรัฐบาลกลางสหรัฐในเรื่องการแสวงประโยชน์ทางเพศกับผู้เยาว์ในต่างแดน* ได้ที่ <https://www.justice.gov/criminal-ceos/citizens-guide-us-federal-law-extraterritorial-sexual-exploitation-children>.

คู่มือฉบับนี้เขียน โดย Sarah L. Bessell เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของ the Human Trafficking Legal Center และ Martin Crisp, Deanna Foster และ Isha Ghodka เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมายของสำนักงานกฎหมาย Ropes & Gray LLP. ได้รับการเรียบเรียงโดย Martina E. Vandenberg ผู้ดำรงตำแหน่งประธาน the Human Trafficking Legal Center

คู่มือฉบับนี้ได้ถูกตีพิมพ์โดยเงินสนับสนุนจาก The Freedom Fund และ the Jewish Women’s Foundation แห่งเกรทเทอร์ ปาล์ม บีช

แนวทางปฏิบัตินี้ไม่ได้มีเจตนาในการให้คำแนะนำด้านกฎหมาย และไม่ควรรนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว และหน่วยงาน
The Human Trafficking Legal Center ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้เสียหายโดยตรง
 ดังนั้นจึงขอแนะนำให้ผู้เสียหายรายงานต่อเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายหรือยื่นฟ้องต่อศาลสหรัฐโดยมีทนายความหรือนักกฎหมาย
 ผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้

© The Human Trafficking Legal Center
 © Ropes & Gray LLP
 การอ้างอิง: Bessell, Sarah; Crisp, Martin; Foster, Deanna; and Ghoodke, Isha, “แนวทางเชี่ยวชาญตามกฎหมายสหรัฐแก่ผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์
 จากทิวรีเช็กซ์และการค้าประเวณีเด็ก”
 The Human Trafficking Legal Center & Ropes & Gray LLP; 2018

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายศาล	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
1	U.S. v. Rudd, เลขที่ 8:07-cr-00163 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศบังกลาเทศ	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 78 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 10 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 15,000 ดอลลาร์สหรัฐ
2	U.S. v. Flath, เลขที่ 2:11-cr-00069 (E.D. รัฐวิสคอนซิน)	ประเทศบราซิล	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 5 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 10 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
3	U.S. v. Clark, เลขที่ 2:03-cr-00406 (W.D. รัฐวอชิงตัน)	ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 97 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 5 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
4	U.S. v. Dodd, เลขที่ 2:10-cr-00235 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 104 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 10 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 9,500 ดอลลาร์สหรัฐ
5	U.S. v. Jackson, เลขที่ 2:03-cr-00498 (W.D. รัฐวอชิงตัน)	ประเทศกัมพูชา	-จำเลยได้ยื่นคำร้องศาลเพื่อปฏิเสธข้อกล่าวหา -ได้รับยื่นขออนุญาตฟ้องตามอุทธรณ์
6	U.S. v. Jayavarman, เลขที่ 3:13-cr-00097 (D. รัฐอะแลสกา)	ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 18 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 50,000 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
7	U.S. v. Johnson เลขที่ 6:14-cr-000482 (D. รัฐออริกอน)	ประเทศกัมพูชา	กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 22 สิงหาคม ค.ศ. 2018
8	U.S. v. Mitchell เลขที่ 1:09-cr-000374 (D. รัฐฮาวาย)	ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 46 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมินเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 6,500.26 ดอลลาร์สหรัฐ
9	U.S. v. Pepe	ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 210 ปี

	เลขที่ 2:07-cr-000168 (D. รัฐแคลิฟอร์เนีย) เลขที่ 14-50095 (9 th Cir.)		-มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงินรวม 242,213 ดอลลาร์สหรัฐ -จำเลยได้ยื่นอุทธรณ์เพื่อขอลดโทษ
10	U.S. v. Page เลขที่ 15-cr-000284 (D. รัฐมินนิโซตา)	ประเทศแคนาดา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 120 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 20ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมณเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 27,011.74 ดอลลาร์สหรัฐ

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายศาล	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
11	U.S. v. Jordan เลขที่ 3:13-cr-00160 (W.D. รัฐวิสคอนซิน)	ประเทศแคนาดา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 120 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 10ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมณเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
12	U.S. v. Benavides เลขที่ 1:05-cr-00223 (D. รัฐวอชิงตัน ดี.ซี.)	ประเทศชิลี	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 88เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นเวลา 120เดือน -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
13	U.S. v. Barragan เลขที่ 2:18-cr-00053 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศจีน	กำหนดการไต่สวนวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ.2018
14	U.S. v. Orjuela เลขที่ 1:12-cr-00281 (D. รัฐวอชิงตัน ดี.ซี.)	ประเทศจีน	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 30 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
15	U.S. v. De Jesus เลขที่ 0:14-cr-60270 (S.D. รัฐฟลอริดา)	ประเทศโคลอมเบีย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 15 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 25 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมณเป็นจำนวนเงิน 500 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
16	U.S. v. Obert เลขที่ 5:04-cr-20107 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศคอซตาริกา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 51 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 3 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมณเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
17	U.S. v. Symonds เลขที่ 1:17-cr-20836 (S.D. รัฐฟลอริดา)	สาธารณรัฐโดมินิกัน	กำหนดพิจารณาภาคีในศาลวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ.2018
18	U.S. v. Pendieton เลขที่ 1:08-cr-00111 (D. รัฐแคลาเวร์)	ประเทศเยอรมัน	-พิพากษาต้องโทษสูงสุดให้จำคุกเป็นระยะเวลา 30 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย

19	U.S. v. Arbaugh เลขที่ 5:17-cr-00025 (W.D. รัฐเวอร์จิเนีย)	ประเทศเฮติ	กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 23 กรกฎาคม ค.ศ.2018
----	---	------------	--

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายเลข	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
20	U.S. v. Bollinger เลขที่ 3:12-cr-00173 (W.D. รัฐนอร์ทแคโรไลนา)	ประเทศเฮติ	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 25 ปี - หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิตและจ่ายค่าชดใช้แก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 6,000 ดอลลาร์สหรัฐ
21	U.S. v. Carter เลขที่ 1:11-cr-20350 (S.D. รัฐฟลอริดา)	ประเทศเฮติ	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 165 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิตและจ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 20,560 ดอลลาร์สหรัฐ
22	U.S. v. Pye เลขที่ 1:17-cr-20205 (S.D. รัฐฟลอริดา) เลขที่ 18-10277 (11 th Cir.)	ประเทศเฮติ	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 40 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 25 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้, จำเลยได้ยื่นอุทธรณ์เพื่อขอลดโทษ
23	U.S. v. Bryant เลขที่ 5:15-cr-00184 (N.D. รัฐโอไฮโอ)	ประเทศฮอนดูรัส	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 90 เดือน -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
24	U.S. v. Glenn เลขที่ 1:15-cr-20632 (S.D. รัฐฟลอริดา)	ประเทศฮอนดูรัส	-พิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
25	U.S. v. Maurizio เลขที่ 3:14-cr-00023 (W.D. รัฐเพนซิลเวเนีย)	ประเทศฮอนดูรัส	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 200 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 50,000 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายค่าชดใช้ให้แก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 20,000 ดอลลาร์สหรัฐ (ผู้เสียหาย 2 ราย/รายละ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ)
26	U.S. v. McGrath	ประเทศฮอนดูรัส	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 84 เดือน

	เลขที่ 4:14-cr-00566 (S.D. รัฐเท็กซัส)		-หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 5 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
27	U.S. v. Dishman เลขที่ 4:17-cr-00066 (S.D. รัฐเท็กซัส)	ประเทศอินโดนีเซีย	กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 7 กันยายน ค.ศ.2018
28	U.S. v. Peacock เลขที่ 3:17-cr-00562 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศจามากา	กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ.2018

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐอเมริกา

	หมายศาล	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
29	U.S. v. Ott เลขที่ 1:13-cr-00092 (D. รัฐวอชิงตัน ดี.ซี.)	ประเทศเคนยา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 20 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
30	U.S. v. Campbell เลขที่ 7:15-cr-00235 (W.D. รัฐเท็กซัส)	ประเทศมาลาวี	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 200 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้ 40,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย
31	U.S. v. Adelman เลขที่ 3:17-cr-3580 (S.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศเม็กซิโก	อยู่ระหว่างกระบวนการ
32	U.S. v. Bigler เลขที่ 3:17-cr-02509 (S.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศเม็กซิโก	-กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 24 กันยายน ค.ศ.2018
33	U.S. v. Rangel เลขที่ 6:17-cr-02085 (N.D. รัฐไอโอวา)	ประเทศเม็กซิโก	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 240 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 7 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 10,200 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
34	U.S. v. Robinette เลขที่ 1:13-cr-00003 (E.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศเม็กซิโก ประเทศคอซตาริกา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 35 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้

35	U.S. v. Perez เลขที่ 2:17-cr-00427 (W.D. รัฐเท็กซัส)	ประเทศเม็กซิโก	กำหนดพิจารณาคดีในศาลวันที่ 13 กันยายน ค.ศ.2018
36	U.S. v. Evans เลขที่ 6:06-cr-00075 (M.D. รัฐฟลอริดา)	ไม่ปรากฏ	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 250 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
37	U.S. v. Sensi เลขที่ 3:08-cr-00253 (D. รัฐคอนเนตทิคัต)	ประเทศนิการากัว	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 85 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
38	U.S. v. Benjamin เลขที่ 3:18-cr-1282 (S.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-อยู่ในระหว่างกระบวนการ -มีหมายจับให้นำตัวกลับมาดำเนินคดีในวันที่ 4 พฤษภาคม ค.ศ. 2018

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายเลข	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
39	U.S. v. Shultz เลขที่ 6:16-cr-10107 (D. รัฐแคนซัส)	ประเทศฟิลิปปินส์	อยู่ระหว่างกระบวนการ
40	U.S. v. Clemans เลขที่ 2:15-cr-00227 (E.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
41	U.S. v. Herschell เลขที่ 2:13-cr-00006 (W.D. รัฐเพนซิลเวเนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 144 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
42	U.S. v. Lindsay เลขที่ 3:12-cr-00873 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 8 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 5 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
43	U.S. v. Lynch เลขที่ 8:17-cr-00037 (M.D. รัฐฟลอริดา) เลขที่ 18-10809 (1 st Cir.)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 330 ปี ในเรือนจำกลางสหรัฐ -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 15 ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้ -จำเลยได้อื่นอุทธรณ์เพื่อขอลดโทษ
44	U.S. v. Mathias เลขที่ 0:09-cr-60292 (S.D. รัฐฟลอริดา)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 20 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 5 ปี

			-มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย 200,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย
45	U.S. v. Pavulak เลขที่ 1:09-cr-00043 (D. รัฐเดลาแวร์)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต และอีก10ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
46	U.S. v. Reed เลขที่ 0:17-cr-00216 (D. รัฐมินเนโซตา)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 72 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 15ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประณินเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐ -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย 6,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย
47	U.S. v. Rosenow เลขที่ 3:17-cr-3430 (S.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	อยู่ในระหว่างกระบวนการ

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายเลข	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
48	U.S. v. Russell เลขที่ 3:03-cr-03283 (S.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 37 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 3ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 100 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
49	U.S. v. Sara เลขที่ 1:17-cr-00054 (E.D. รัฐเวอร์จิเนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 168 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
50	U.S. v. Schmidt เลขที่ 1:04-cr-00052 (D. รัฐแมริแลนด์)	ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศกัมพูชา	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 15 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
51	U.S. v. Seljan เลขที่ 8:03-cr-00232 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 20 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประณินเป็นจำนวนเงิน 600 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดเชย
52	U.S. v. Stokes เลขที่ 6:12-cr-03091 (W.D. รัฐมิสซูรี)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 120 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต

			-ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
53	U.S. v. Williams เลขที่ 2:13-cr-00302 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศฟิลิปปินส์	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 60 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 10ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้ 25,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหายจำนวน 7ราย
54	U.S. v. Abramov เลขที่ 2:14-cr-00241 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	ประเทศรัสเซีย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 150 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมินเป็นจำนวนเงิน 500 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายปรับเป็นจำนวนเงิน 25,000 ดอลลาร์สหรัฐ -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้รวมทั้งสิ้น 8,055 ดอลลาร์สหรัฐให้แก่ผู้เสียหายทั้ง 3ราย (รายละเอียด 2,685 ดอลลาร์สหรัฐ)
55	U.S. v. Osmun เลขที่ 3:12-cr-00142 (D. รัฐคอนเนตทิคัต)	ประเทศอัฟริกาใต้	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 15 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 10ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย -นอกเหนือจากนี้จำเลยต้องจ่ายค่ามัดจำ 10,000 ดอลลาร์สหรัฐในระหว่างที่อยู่ในการควบคุมรายงานตัว และมีคำสั่งให้จำเลยจ่ายเงินค่าชดใช้แก่ผู้เสียหายคิดเป็น 15เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวม

ภาคผนวก A: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายศาล	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
56	U.S. v. Al Maliki 1:13-cr-00121 (N.D. รัฐโอไฮโอ)	ประเทศซีเรีย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 292 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 10ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
57	U.S. v. Burgess เลขที่ 1:08-cr-00225 (S.D. รัฐแอละแบมา)	ประเทศไทย	-จำเลยแต่ละคนต้องโทษจำคุกเป็นระยะเวลา 78 เดือน -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
58	U.S. v. Corliss เลขที่ 2:08-cr-00807 (D. รัฐนิวเจอร์ซีย์)	ประเทศไทย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 20 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
59	U.S. v. Evers เลขที่ 1:16-cr-00040 (S.D. รัฐแอละแบมา)	ประเทศไทย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 27 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 50,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหายและค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 5,000 ดอลลาร์สหรัฐ
60	U.S. v. Shapiro	ประเทศไทย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 10 ปี

	เลขที่ 2:15-cr-00224 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)		-หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 20 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมิณเป็นจำนวนเงิน 200 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 20,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย
61	U.S. v. Wrenshall เลขที่ 2:08-cr-00590 (D. รัฐนิวเจอร์ซีย์)	ประเทศไทย	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 180 เดือน -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวเป็นระยะเวลา 3ปี -ไม่มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้
62	U.S. v. Bohning เลขที่ 0:04-cr-60046 (S.D. รัฐฟลอริดา)	สหราชอาณาจักร	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 240 เดือน -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 4,950 ดอลลาร์สหรัฐ -มีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมิณเป็นจำนวนเงิน 400 ดอลลาร์สหรัฐและจ่ายปรับเป็นจำนวนเงิน 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ
63	U.S. v. Park เลขที่ 18-3017 (D.C. Cir)	ประเทศเวียดนาม	-จำเลยปฏิเสธข้อกล่าวหา ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2018 -สหรัฐไต่สวนอุทธรณ์ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณา

ภาคผนวก B: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางอาญาและคดีทางแพ่ง ที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

จำนวน	จำเลย	ประเทศที่ก่อเหตุ	หมายศาลคดีอาญา	ผลการตัดสินคดีอาญา	หมายศาลคดีแพ่ง	ผลการตัดสินคดีแพ่ง
1	Bianchi	ประเทศคิวบา ประเทศมอลโดวา	U.S. v. Bianchi, No. 2:06-cr-00019 (E.D. รัฐเพนซิลวาเนีย)	-พิพากษาให้จำคุกเป็นระยะเวลา 25 ปี -หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวตลอดชีวิต -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับ 50,000 ดอลลาร์สหรัฐ -จ่ายค่าชดใช้แก่ผู้เสียหายเป็นจำนวนเงิน 47,951.20 ดอลลาร์สหรัฐและมีคำสั่งให้จ่ายค่าประเมิณเป็นจำนวนเงิน 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ	Gusin v. Bianchi, 192 F. Sipp. 3d 580 (E.D. รัฐเพนซิลวาเนีย 2016)	เจรจาตกลงค่าสินไหมโดย
2	Perlitz	ประเทศเสติ	U.S. v. Perlitz, No. 09-cr-000207 (D. รัฐคอนเนตทิคัต)	-พิพากษาจำคุก 235 เดือน - หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 120 เดือน -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 48,879.29 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย	Jean-Charles v. Per;itz, No. 3:11-cv-00614 (D. รัฐคอนเนตทิคัต, วันที่ 12 มกราคม ค.ศ.2012)	จ่ายค่าสินไหมเป็นจำนวนเงินล้านดอลลาร์สหรัฐ ให้แก่ผู้ 24ราย
3	Perlitz	ประเทศเสติ	U.S. v. Perlitz,	-พิพากษาจำคุก 235 เดือน	Gervil v. Perlitz,	อยู่ในระหว่างกระบวนการ

			No. 09-cr-000207 (D. รัฐคอนเนตทิคัต)	- หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 120 เดือน -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 48,879.29 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย	No. 3:13-cv-01132 (D. รัฐคอนเนตทิคัต, วันที่ 8 สิงหาคม ค.ศ. 2012)	
4	Schneider	ประเทศรัสเซีย	U.S. v. Schneider, No. 2:10-cr-00029 (E.D. รัฐเพนซิลวาเนีย)	-พิพากษาจำคุก 180 เดือน - หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 3 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าชดใช้เป็นจำนวนเงิน 35,000 ดอลลาร์สหรัฐแก่ผู้เสียหาย	Zavarov v. Schneider, No. 2:08-cv-03805 (E.D. รัฐเพนซิลวาเนีย)	เจรจาตกลงค่าสินไหมโดย
5	Bredimus	ประเทศไทย	U.S. v. Bredimus, No. 02-cr-00064 (N.D. รัฐเท็กซัส)	-พิพากษาจำคุก 66 เดือน - หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 3 ปี -มีคำสั่งให้จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนเงิน 30,000 ดอลลาร์สหรัฐ	Boonma v. Bredimus, No. 05-0684 (N.D. รัฐเท็กซัส, วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 2005)	ยกฟ้อง
6	Lovaas	ประเทศไทย ประเทศเม็กซิโก	U.S. v. Lovaas, No. 3:03-cr-00300 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	-พิพากษาจำคุก 53 เดือน - หลังได้รับการปล่อยตัวต้องอยู่ในการควบคุมรายงานตัวอีกเป็นระยะเวลา 3 ปี	Roe v. Estate of Thomas White, No. 3:03-cv-04035 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย)	เจรจาตกลงค่าสินไหมโดย

ภาคผนวก C: ข้อกล่าวหาที่เป็นคดีทางแพ่ง ที่กำหนดโดยกฎหมายสหรัฐเท่านั้น

	หมายศาล	ประเทศที่ก่อเหตุ	สถานะ (ณ. เดือนมิถุนายน พ.ศ.2561)
1	Doe v. Liberatore, 478 F. Supp. 2d 742 (M.D. รัฐเพนซิลวาเนีย 2007)38	ประเทศเบลเยียม	จ่ายค่าสินไหมเป็นจำนวนเงิน 3,000,000 ดอลลาร์สหรัฐ
2	Vang v. Prataya, No. 12-cv-1847 (D. รัฐมินเนโซตา 2012)	ประเทศลาว	คณะลูกขุนและผู้พิพากษา ตัดสินให้จ่ายค่าชดใช้ให้แก่โจทก์เป็นจำนวนเงิน 950,000 ดอลลาร์สหรัฐ
3	Martinez v. White, 492 F. Supp. 2d 1186 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย 2007)	ประเทศเม็กซิโก	ยกฟ้อง
4	Trujillo v. White, No. 3:06-cv-2322 (N.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย 2006)	ประเทศเม็กซิโก	ยกฟ้อง
5	Doe v. Singer, No. 14-cv-03530 (C.D. รัฐแคลิฟอร์เนีย 2014)	สหราชอาณาจักร	ยกฟ้อง (ด้วยความสมัครใจ)

Translated by Ms. Nonglak Chitrungreangnit (แปลและเรียบเรียงโดย นางลักษณ์ จิตรุ่งเรืองนิจ)